

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobkyně: **S. A.**, v ČR bytem P. 3, B. 396/2, zast. Mgr. Markem Čechovským, advokátem se sídlem Praha 1, Opletalova 25, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen vydat rozhodnutí o žádosti žalobkyně o povolení k trvalému pobytu, kterou podala dne 2. 10. 2014, a která je u žalovaného vedena pod č. j. OAM-17767/TP-2014, do 60 dnů od právní moci rozsudku.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 5.114,- Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Marka Čechovského, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou dne 13.3.2015 domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného s tím, že dne 2. 10. 2014 podala žádost o povolení k trvalému pobytu na území České republiky (dále jen „žádost“) podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), o které nebylo rozhodnuto v zákonem stanovené lhůtě. Dne 19. 1. 2015 podala návrh na provedení opatření proti nečinnosti, kterému nadřízený správní orgán vyhověl a dne 9. 2. 2015 vydal opatření proti nečinnosti č. j. MV-10430-3/SO-2015, kterým přikázal žalovanému rozhodnout ve lhůtě do 30 dnů od ukončení přerušení řízení ve věci (pozn. správně má být uvedeno do 30 dnů od doručení tohoto opatření proti nečinnosti). Dále žalobkyně poukázala na § 71 odst. 3 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, dále jen „správní řád“), který stanoví povinnost správního orgánu vydat rozhodnutí bezodkladně, nejpozději do 30 dnů, a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), podle kterého má každý právo,

aby jeho věc byla projednána bez zbytečných průtahů. Konstatovala, že dle § 6 odst. 1 správního řádu, vyřizuje správní orgán věci bez zbytečných průtahů. Uvedla, že jí není známá žádná zákonná překážka, která by žalovanému bránila ve vydání rozhodnutí, který ke dni podání žaloby disponuje nezbytnými podklady pro rozhodnutí ve věci.

Žalobkyně žádala, aby soud žalovanému uložil ve věci rozhodnout bezodkladně v soudem stanovené lhůtě.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný popřel oprávněnost žaloby s tím, že není a nebyl nečinný, v řízení koná úkony pro vydání rozhodnutí. Od podání žádosti žalobkyně dne 2. 10. 2014 zodpovědně a bez časové prodlevy pro účely řízení zjišťuje, zda žalobkyně splňuje podmínky, které stanoví zákon pro udělení trvalého pobytu. Dále sdělil, že Komise pro rozhodování ve věcech cizinců jako nadřízený správní orgán (dále jen „Komise“) na základě návrhu žalobkyně na provedení opatření proti nečinnosti správního orgánu podle § 80 správního řádu ze dne 9. 2. 2015 vydala pod č. j. MV-10430-3/SO-2015 opatření proti nečinnosti, ve kterém žalovanému přikázala vydat rozhodnutí ve věci řízení o její žádosti do 30 dnů od doručení tohoto opatření. Žaloba není důvodná, neboť žalovaný je v řízení činný bez časové prodlevy mezi jednotlivými úkony a ke dni vyjádření k žalobě provádí poslední nezbytné úkony k vydání rozhodnutí. Dne 31. 3. 2015 byl spis odeslán na pracoviště správního orgánu k seznámení žalobkyně s podklady pro vydání rozhodnutí, správní orgán vyzval žalobkyni k doložení potřebných dokumentů pro vydání rozhodnutí. Následně může být meritorně rozhodnuto, o čemž bude soud spraven.

Žalovaný žádal, aby soud žalobu zamítl a žalobkyni nepřiznal náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 7 s.ř.s..

Soud o věci jednal bez nařízení ústního jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci takový postup soudu akceptovali.

Soud shledal žalobu důvodnou.

Podstatou sporu je posouzení, zda je žalovaný nečinný v řízení o žádosti žalobkyně či nikoli.

Při posouzení soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle § 79 s. ř. s. v rozhodném znění ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek. (2) Žalovaným je správní orgán, který podle žalobního tvrzení má povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení.

Podle § 81 odst. 1, 2 téhož zákona soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. (2) Je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.

Podle § 68 odst. 1 zákona o pobytu cizinců v rozhodném znění povolení k trvalému pobytu se na žádost vydá cizinci po 5 letech nepřetržitého pobytu na území.

Podle § 69 odst. 5 téhož zákona žádost o povolení k trvalému pobytu podle § 68 odst. 1 podává cizinec ministerstvu, pokud na území pobývá na dlouhodobé vízum, povolení k dlouhodobému pobytu nebo na základě dokladu vydaného k pobytu na území podle zvláštního právního předpisu, žádost podle § 68 odst. 5 je oprávněn podat též na zastupitelském úřadu.

Podle § 169 odst. 1 písm. e) téhož zákona pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, rozhodnutí se vydá ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu, povolení k trvalému pobytu podle § 69, je-li žádost podaná na území, povolení k přechodnému pobytu a povolení k trvalému pobytu podle § 87g a 87h.

Z obsahu spisového materiálu, podané žaloby a vyjádření žalovaného vyplynulo, že žalobkyně podala dne 2. 10. 2014 u žalovaného žádost o povolení k trvalému pobytu podle § 68 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. O žádosti nebylo v zákonem stanovené lhůtě rozhodnuto, proto žalobkyně uplatnila opatření proti nečinnosti u Komise, která mu vyhověla dne 9. 2. 2015 č. j. MV-10430-3/SO-2015 (dále jen „opatření proti nečinnosti“) a přikázala žalovanému, aby do 30 dnů od doručení tohoto opatření proti nečinnosti vydal rozhodnutí ve věci řízení o žádosti žalobkyně č. j. OAM-17767/TP-2014. V odůvodnění Komise konstatovala skutkový stav a poukázala na ustanovení § 169 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců, z něhož vyplývá povinnost žalovaného vydat rozhodnutí ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti, pokud jej nelze vydat bezodkladně. Vzhledem k tomu, že o žádosti mělo být rozhodnuto ve lhůtách uvedených v § 169 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců, které nebyly správním orgánem dodrženy, přistoupila Komise k vydání opatření podle § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu. Podle obsahu spisového materiálu se opatření proti nečinnosti dostalo do dispozice žalovaného nejpozději dne 16. 2. 2015. Lhůta pro rozhodnutí o žádosti tak žalovanému uplynula dne 16. 3. 2015, tj. v den, kdy byla žalobkyní u soudu uplatněna žaloba. Podle písemného vyjádření žalovaného k žalobě ze dne 7. 4. 2015 ve věci ke dni podání tohoto vyjádření nebylo rozhodnuto, žalovaný ani následně soudu nesdělil, že by ve věci rozhodl.

Z uvedeného je zřejmé, že žalovaný nepostupoval v souladu se zákonem, neboť o žádosti žalobkyně ze dne 2. 10. 2014 nerozhodl, ač mu to ustanovení § 71 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 169 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců ukládá učinit ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti. Žalovaný o žádosti nerozhodl ani ve lhůtě, která mu byla opatřením proti nečinnosti nadřízeným správním orgánem uložena, tj. nejpozději do 16. 3. 2015. Soudu přitom nejsou známy žádné překážky, které by žalovanému bránily ve věci rozhodnout.

Soud proto na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí důvodnému návrhu žalobkyně vyhověl a podle § 81 odst. 2 s.ř.s. žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobkyně do 60 dnů od právní moci rozsudku. Délka této lhůty je odůvodněna skutkovým stavem, podle kterého byl již dne 31. 3. 2015 spis žalobkyně odeslán na další pracoviště k jejímu seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí a s výzvou, aby doložila potřebné dokumenty pro vydání rozhodnutí. Soudem stanovená lhůta pro vydání rozhodnutí o žádosti žalobkyně zároveň není delší, než kterou určuje zvláštní zákon a je přiměřená povaze projednávané věci.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 60 odst. 7 s. ř. s. podle kterých má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Jsou-li proto důvody zvláštního zřetele hodné, může soud výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů účastníkům nebo státu zcela nebo z části nepřiznává (§ 60 odst. 7 s.ř.s). Žalobkyně byla v řízení před soudem zastoupena advokátem a má tedy právo na náhradu nákladů řízení za toto zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“). Tato vyhláška stanoví tarifní hodnoty a sazby mimosmluvních odměn; výše tarifní hodnoty a od ní se odvíjející sazba odměny přitom vyjadřuje obtížnost poskytnuté odborné právní služby, za kterou se odměna poskytuje. V daném případě má žalobkyně právo na náhradu nákladů řízení za zastoupení advokátem za dva úkony právní služby za přípravu a převzetí zastoupení a sepsí žaloby. Advokát, který podal jménem žalobkyně žalobu na ochranu proti nečinnosti, nicméně žalobkyni zastupoval již v řízení o její žádosti a činil tak za ni všechny úkony. Při úkonech převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby mu tak byl znám postup správního orgánu ve věci i obsah spisu. Také obsah žaloby je v podstatných částech shodný s obsahem návrhu na opatření proti nečinnosti, který advokát žalobkyně učinil vůči nadřízenému orgánu žalovaného. Soud je obeznámen s rozsudkem Nejvyššího správního soudu publikovaným pod číslem 2414/2011 Sbírky NSS, podle kterého samotná skutečnost, že stejný zástupce zastupoval žalobce již ve správním řízení, nemůže vést k závěru o tom, že žalobci z tohoto důvodu nenáleží žádné náklady řízení za úkon právní služby převzetí a příprava zastoupení. V projednávané věci má však soud za to, že všechny skutečnosti, týkající se zastupování žalobkyně v soudním řízení tak, jak byly popsány shora, je třeba v jejich souhrnu považovat za důvody zvláštního zřetele hodné podle § 60 odst. 7 s. ř. s., které soud opravňuje rozhodnout o tom, že účastníkovi řízení se náhrada nákladů řízení z části nepřiznává. K tomuto hodnocení přispívá i skutečnost, že žaloba je v této věci standardní žalobou, kterou zástupce žalobce podává i v jiných věcech (u zdejšího soudu dosud podal více jak 100 žalob proti nečinnosti Ministerstva vnitra či Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců).

Soud proto rozhodl tak, že žalobkyni přiznal právo na náhradu nákladů řízení pouze z části a to ve výši 50% částky mimosmluvní odměny za dva úkony právní služby po 3 100 Kč, tedy 6 200 Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) advokátního tarifu), dva režijní paušály po 300 Kč, tedy 600 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), DPH ve výši 1 428 Kč, jehož je zástupce žalobkyně plátcem a soudní poplatek ve výši 2 000 Kč. Celkem činí náklady řízení 10 228 Kč; 50% z této částky pak činí 5 114 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání,

které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

V Praze dne 29. května 2015

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Horáková